

Έλλείμματα σοβαρότητας καί ευαισθησίας

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου*

«Θά γίνει της Γαλλίας». Τό είπε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ. Τό 'πε και τό ξανά 'πε. Άπειλώντας τήν ελληνική κοινωνία. Μοιάζει νά ανοίγει στη Γαλλία δρόμος γιά μεγάλες αλλαγές. Του είδους πού δέν θά άρέσουν στη ΓΣΕΕ. Είναι άξιο προσοχής. Τά προβλήματα της κοινωνίας μας, τά υπαρξιακά της προβλήματα, δέν διαφέρουν πολύ από τά της Γαλλίας. Κρατισμός και υπέρμετρη ισχύς των εργατικών συνδικάτων και οργανώσεων. Κυρίως των εργαζομένων σε κρατικές υπηρεσίες και στις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς. Δείγμα: Προνομιακό συνταξιοδοτικό καθεστώς γιά πάρα πολλούς από αυτούς. Άδικο. Άπειλούνται από τήν κυβέρνηση αλλαγές. Στη Γαλλία. Άπεργία λοιπόν. Νά μήν αλλάξει τίποτα. Μπροστάρηδες οι «προοδευτικοί». Σας θυμίζει τίποτα;

«Θά γίνει της Γαλλίας». Μακάρι. Μέσα σε έννεα ημέρες οι άπεργίες έφυλλορρόησαν. 61% του προσωπικού των κρατικών συγκοινωνιακών μέσων νά άπεργεί τήν πρώτη μέρα. Τό 23% τήν όγδοη. Τό 15% τήν ένατη. Κατάληξη; Προσέλευση σε διαπραγμάτευση. Άπό θέσεως άδυναμίας πλέον. Γιατί ο Νικολά Σαρκοζύ επέμεινε: «Δέν θά υποχωρήσω. Δέν θά κάμω πίσω».

«Θά γίνει της Γαλλίας». Η άπειλή κινεί άπλους συλλογισμούς. Μία άπεργία χρειάζεται γιά νά πετύχει τήν υποστήριξη της κοινής γνώμης. Έδώ κηρύσσονται άπεργίες γιά ψύλλου πήδημα. Η μέ άπαράδεκτη και/ ή άντικοινωνικά συνθήματα. Άντιπαθείς. Μέ τίς (άκατανόητες) πορείες νά δείχνουν τήν περιφρόνηση προς τόν άπλό άνθρωπο. Πού τούς διαλοστέλνει. Θά τίς έλεγα άσκήσεις πρωινής γυμναστικής. Προς ένίσχυση της ύγείας (ισχύος) των ήγητόρων των άπεργούντων συνδικάτων. Ένα είδος συνδικαλιστικού τζόγκινγκ.

Άς γίνει λοιπόν και έδώ της Γαλλίας. Άπεργίες γιά τό ασφαλιστικό. Για τή διατήρηση των «κεκτημένων». Περίεργα πράγματα. Τό ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ νά άγωνίζονται γιά τά κεκτημένα. Για τό status quo. Νά μήν αλλάξει τίποτα. Ζήτω ή συντήρηση; («Έμμονή στίς ... καθιερωμένες πολιτικές και κοινωνικές δομές». Λεξικό Γ. Μπαμπινιώτη). Άντί νά ήγούνται κινήσεως γιά τήν άνατροπή. Για τήν επανάσταση. Κι από κοντά τό ΠΑΣΟΚ. Ζήτησαν οι προοδευτικοί. Συμβολισμό περιέχει και ή λέξη «κεκτημένα». Μετοχή άρχαιοπρεπέστατη, χρόνου παρακειμένου.

Άπειλούν και άπεργούν λοιπόν. Για τό ασφαλιστικό. Κυρίως οι των ασφαλιστικών ταμείων των χαρακτηριζομένων ως εύγενών. Τά κεκτημένα τους είναι πολύ σημαντικά. Τό πιο σημαντικό ότι πληρώνουν άλλοι. Οι άλλοι. Για τήν ασφάλισή τους. Κάτι πού άποσιωπάται στίς συζητήσεις. Άγγελισόσημο, δικηγορόσημο, συμβολαιογραφόσημο, τεχνικόσημο, ιατρόσημο. Ός έννοιες. Υπό διάφορες μορφές. Κεκτημένα! Κανείς δέν μάς έξηγει πώς και γιατί έκτήθησαν.

Αυτά ως γενικές παρατηρήσεις. Εϊδικό θέμα. Η άπεργία των δημοσιογράφων. Έπήραμε μία άνάσα. Όσοι είναι έξηρημένοι από τήν παρακολούθηση των ειδήσεων. Λόγω διαστροφής; Όπως παρουσιάζονται (ως κόλαση) από όλα σχεδόν τά λεγόμενα μήντια. Όπως σε καμμία άλλη χώρα του κόσμου. Εικοσιτέσσαρες ώρες χωρίς τό ψυχοπλάκωμα των δελτίων ειδήσεων. Ημέρα εύχάριστης διαθέσεως. Η ημέρα της άπεργίας. Νά επαναληφθεί. Επίσης χαρά γιά τήν κυβέρνηση. Νά μή σφυροκοπιέται από τούς μαινόμενους γουρλομάτηδες (σχολιαστές/σχολιαστρίες) των παραθύρων.

Νά άπεργείτε φίλοι δημοσιογράφοι. Έν όνόματι της ισότητας. Egalite. Ζήτω ή Γαλλική Έπανάσταση. Προτιμάμε άπεργία διαρκείας. Περνάμε μέρες εύδαιμονίας. Άπεργίες. Ψηφίζονται όμόφωνα. Για νά συνεχισθεί τό σύστημα. Μερικοί νά είναι πιο ίσοι από τούς άλλους (συμπολίτες τους). Και μία παρατήρηση. Για όσους υπηρετούν τήν έντυπη δημοσιογραφία. Μέ τίς άπεργίες πριονίζουν τόν κλάδο άπάνω στον όποιο κάθονται. Και τούς συντηρεί. Η έφημερίδα είναι συνθήεια. Μερικές μέρες διακοπής και τήν άπέθαλες. Άκόμα χειρότερο τώρα πού βρίσκεται σε κρίση. Ο Τύπος.

Διαπρέψας παλαιότερα ως δημοσιογράφος και νυν διαπρέπων βουλευτής παρομοίαζε τά συζητούμενα μέτρα γιά τό ταμείο των δημοσιογράφων με διώξεις δημοσιογράφων επί άπριλιανής δικτατορίας. Αισθάνομαι νά γίνομαι κακεντρεχής. Άθελά μου. Έξωθούμαι. Μοιάζει παρατραβηγμένο (πολύ) νά χαρακτηρίζεται δίωξη ή προικοδότηση του ταμείου με έσοδο τήν κράτηση 20% επί όλων των διαφημίσεων. Άλλοι τό είπαν σκανδαλώδη κοινωνικό πόρο. Αυτά επί χούντας. Άπό τή χούντα του Παπαδόπουλου προς τούς δημοσιογράφους. Όχι και διώξεις! Έλεος! Ρεγάλο τά λέει ο λαός. Για ποιό λόγο; Ρεγάλο χωρίς άντάλλαγμα; Ο Στέφανος Μάνος ύπολογίζει τό έσοδο σε τουλάχιστον 200 εκατομμύρια ευρώ έτησίως («Η Καθημερινή» 1-7-2007).

Τό πληρώνουν οι έμποροι, ισχυριζόταν άλλος. Όχι. Τά έξοδα διαφημίσεως (και τό εις αυτά περιλαμβανόμενο ποσοστό 20%) μεταφέρονται και ένσωματώνονται στίς τιμές των προϊόντων. Πού άνάλογα άκριβαίνονται. Άλλος ισχυρισμός ύπερασπιστή. Λέγονται εύγενή όχι γιατί παρέχουν μεγάλες συντάξεις, αλλά γιατί είναι οικονομικά εύρωστα. Ναί. Εύρωστα, γιατί άλλοι πληρώνουν. Υπάρχουν κορόιδα. Ο κοσμάκης.

Δημοκρατική πρόταση: Νά άφεθούν τά εύγενή ταμεία νά λειτουργούν με άπόλυτη έλευθερία. Όπως θέλουν τά μέλη τους. Άφου βεβαίως καταργηθούν οι ύπερ αυτών κοινωνικοί πόροι (άγγελισόσημο κ.λπ.).

Μετάβαση σε άλλο έντελώς θέμα με μόνο συνδετικό κρίκο τήν χρονική σύμπτωση. Έσχολιάσθηκε εύρύτητα. Κυρίως ως έπίκριση της κυβερνήσεως. Αναφέρομαι στην παραίτηση του προέδρου της Άνεξάρτητης Άρχης Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Άπό εύαισθησία. Έτραυματίσθηκε ή άνεξαρτησία και τό κύρος της Άρχης. Είπε. Λίγο καθυστερημένα, λέω έγώ. Ένας εύαισθητος άνδρας παραιτείται από μία θέση, στην όποία τόν έτοποθέτησαν επί θητεία όρισμένης διάρκειας, μόλις λήξει ή θητεία του. Άποχωρεί τήν ίδια μέρα.

